

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3732/2020
29.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Бисерке Живановић, Божицара Вујичића и Весне Субић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Маја Ђинђић Нур, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији су пуномоћници Петар Драшковић и Јелена Димић Станојевић, адвокати из ..., ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3292/19 од 13.02.2020. године, у седници одржаној 29.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3292/19 од 13.02.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3292/19 од 13.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу П 947/18 од 18.04.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је ништав уговор о доживотном издржавању, потврђен од стране Јавног бележника Драгише Нешића дана 02.06.2016. године и заведен под ОПУ: ..., закључен између сада пок. ВВ из ..., као примаоца издржавања и туженог, као даваоца издржавања, из разлога што уговор није представљао никакву неизвесност за даваоца издржавања због болести примаоца издржавања и да се имовина која је предмет овог уговора има расправити по закону, што је тужени дужан да призна. Ставом другим изреке, обавезана је тужила да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 97.450,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3292/19 од 13.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и првостепена пресуда је потврђена у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезана тужила да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 87.450,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ради о парници ради утврђивања ништавости уговора о доживотном издржавању услед изостанка алеаторности, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависе од утврђеног чињеничног стања сваког конкретног случаја, а нижестепени судови су према чињеницама утврђеним у овој правној ствари одлуку о основаности тужбеног захтева засновали на примени одговарајућих одредаба материјалног права - Закона о наслеђивању која је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом.

Како у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 02.02.2017. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 50.000.00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, представља износ испод 40.000 евра.

Како се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање при чему вредност предмета спора побијаног дела у износу од 50.000,00 динара очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд оценио да ревизија није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић